

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 85.

Trettende Session.

26de Møde.

Torsdagen den 7de November Kl. 1.

(Fortfat.)

Klein (fortfat): Hvis det nemlig skulde blive Tilfældet, at den nye Rets Kjendelse eller Domme i mange Tilfælde kunde indankes for Criminal- og Politiretten eller Domfældelsen kun kunde skee ved Tilkaldelse af flere Assessorer fra Criminal- og Politiretten, vilde jeg finde det naturligt at lade den nye Ret blive en Afdeling af Criminal- og Politiretten. Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Sage) havde vel ogsaa Betænkeligheder ved, som han udtrykte sig, at forsøge Criminal- og Politirets Assessorernes Antal, men jeg maa tilstaae, at min ærede Væns Tankegang i den Henseende ikke har været mig ganske klar. Jeg kan godt forstaae, at han overhovedet er polemisk fundet mod enhver Forandring med Hensyn til Retspleien, forsaavidt den kunde synes at lægge Hindringer veien for Gjennemførelsen af den store Reform, hvortil han seer hen med saa megen Længsel og Kjærlighed. Det forekommer mig imidlertid, at det med Hensyn til denne store Reform maa være ligegyldigt, naar man dog skal have en Dommer til i Kjøbenhavn, om han bliver stillet særlig eller i Forbindelse med Criminal- og Politiretten, og den ærede Rigsdagsmand syntes ikke at ville bestride Nødvendigheden af overhovedet at faae en Dommer til; tværtimod udtalte han jo den Formening, at Ansættelsen af een Mand ikke vilde være tilstrækkelig, men at Criminal- og

Politiretten snart vilde forlange ti Assessorer; hvorvidt dette iøvrigt maatte være rigtigt, skal jeg lade staae hen. Det var maaskee den ærede Rigsdagsmands Mening — idet jeg forudsætter, at det ikke kan have været hans Tanke at ville modsætte sig, at Afgjørelsen af disse Sager henlægges under en Dommer istedetfor at de nu ere henlagte under Politidirecteuren — jeg siger, det var maaskee hans Mening, at man ikke skulde oprette en særlig Ret, men at man skulde benytte denne Leilighed til videre at omordne Criminal- og Politiretten paa den Maade, han antydede; forsaavidt det imidlertid skulde være dette, han tilsigtede, maa jeg gjentage min Erindring om, at man gjør den foreliggende Sag en daarlig Tjeneste ved at søge at inddrage store Reformer under den, da Resultatet deraf let kunde blive det, at Loven ikke udkom. Jeg kan dernæst heller ikke tilbageholde nogle Erindringer ved hvad han bemærkede om Criminal- og Politiretens Forhold her i Kjøbenhavn, navnlig, naar han udtalte den Formening, at Assessorernes Antal ikke vilde kunne indskrænkes, saalænge 5 domme i Sagerne, og derfor meente, at man burde gjøre en Forandring i denne Retning. Saa vidt jeg veed, er det, som optager den væsentligste Deel af Criminal- og Politiretsassessorernes Tid og Arbeidskraft, ikke just Deeltagelse i Voteringen i Sagerne, men derimod Optagelsen af Forhører, og den Omstændighed, at man indskrænkede Antallet af Voterende fra 5 til 3, vilde altsaa neppe kunne have saa store Følger, som han ventet sig. Jeg kan heller ikke ved denne Leilighed unblade at udtale den Mening, at naar man overhovedet